

[Elgaard.]

sig om mere end i hvert Fald det halve af det Beløb, Regeringen nu foreslaar skaffet til Veje til særlige Vejarbejder i Hovedsagen, sagde man da fra Regeringens Side, at det kan vi ikke indlade os paa, det er ikke muligt for Staten at skaffe disse Penge, og derfor maatte man bestemte afvise det. Derfor maa det vække nogen Forundring, at Regeringen paa det nuværende Tidspunkt møder med et Forslag, der skal hjælpe til at forcere hele den særlige Vejbygnings March fremad i betydelig Grad.

Venstre vil gerne sige til den højtærede Regering vedrørende dette Forslag, at vi vil i det Udvalg, som antagelig nedsættes om dette Lovforslag, henstille til den højtærede Minister, at man gaar ind i Forhandlinger vedrørende dette Forslag, der maa munde ud i, at man respekterer — det er man for øvrigt nødt til — de Dispositioner, der er sket indtil nu med Vejfondens Midler, at man lader Staten overtage disse Forpligtelser, at man lader de Millioner, der frigøres derved, overføre til Kommunerne til yderligere Lettelse af den Byrde, som Vejudgifterne er for disse Kommuner. Vi fra Venstre henstiller til den højtærede Minister og den højtærede Regering at tage Forhandlingerne om dette Forslag paa dette Grundlag eller stille derhen imod. Vi har nemlig afgjort den Opfattelse, at et væsentligt Bidrag til Mildnelse af de Vanskeligheder, som Kommunerne er stedt i i Øjeblikket, opnaar man ved at foretage en saadan Ændring i de paa disse Omraader gældende Love. Jeg kunde næsten have Lyst til at tilføje, naar vi nu i denne Eftermiddagstid behandler dette Forslag, at det er jo i Virkeligheden slet ikke her, det foregaar, for det er jo alle ærede Medlemmer bekendt, at i de Forhandlinger, som i Øjeblikket føres mellem Partierne og Regeringen, er ogsaa Spørgsmaalet om Motorafgiftens Anvendelse indbragt.

Men ud fra de Bemærkninger, som jeg har gjort vedrørende dette Lovforslag, henstiller jeg til Regeringen, at man erkender, at Vejarbejderne har nu været sat ind som Middel mod Arbejdsløsheden i saa mange Aar og i saa stor en Udstrækning, at det vil være meget vanskeligt at forcere dem yderligere, hvis ikke man skal give sig til at bygge Luksusveje, som Forholdene i dette Land efterhaanden medfører, at ingen har Raad til at færdes paa. Vi tager ikke det Standpunkt for at umuliggøre Midlernes Anvendelse til Arbejders Igangsaettelse til Nedbringelse af Arbejdsløsheden, for Pengene bliver anvendt til Vejarbejder alligevel og vil give Beskæftigelse alligevel. Noget

ganske andet er, hvis man i den nuværende Situation vilde tage nogle af de Midler, som kommer ind gennem Motorafgiften o. s. v., og overføre dem til andre økonomiske Opgaver end Vejarbejder. Det er altsaa sket i enkelte Tilfælde, men det tilsigter dette Lovforslag ikke og Venstre endnu mindre.

Venstre henstiller til den højtærede Minister, at man tager Forhandlingerne om dette Lovforslag paa det Grundlag og i den Retning, som jeg her har peget paa, og ud fra denne Betragtning vil jeg gerne tilsige Venstres Medvirkning til gennem Udvalgsarbejdet at forhandle om disse Emner.

Koch: Dette Lovforslag har det til fælles med det foregaaende Lovforslag, vi har debatteret i Dag, at dets Formaal er at mildne den store Arbejdsløshed, og jeg kan ikke ganske tiltræde det ærede Medlem Hr. Elgaards Betragtning med Hensyn til det forkerte i at anvende Penge til Vejarbejder. Hvis man færdes meget paa Landevejene, ved man ogsaa, at der er mange Veje, der ingenlunde kan betegnes som Luksusveje, men er lige det modsatte. Der er overordentlig mange af vore Biveje, der er saa smalle, at det er ret vanskeligt for to Vogne at møde hinanden, og jeg kan ikke se, at det vilde være Luksus at gøre en saadan Vej en lille Smule bredere. Ved Vejarbejder er der den store Fordel, at de Penge, der anvendes, i overvejende Grad gaar til Arbejds løn, altsaa til direkte Nytte for de Folk, der beskæftiger sig med Arbejdet, og at de Materialer, der anvendes, i alt Fald i meget stor Udstrækning, er danske, saaledes at Pengene bliver i Landet. Men det Spørgsmaal behøver vi maaske ikke at fordybe os i nu.

Fra vor Side er der altsaa ikke Betæneligheder hverken med Hensyn til Lovforslagets Formaal og ej heller ved det, at Pengene skal anvendes til Vejarbejder, men vor Betænelighed er nærmest den, at man skal udstede nogle nye Statsobligationer. Statsobligationer har vi i Forvejen saa mange af, at det allerede er mere end nok. Jeg ved ikke, hvad der er bedst, at blive ved at udstede Statsobligationer eller en Dag at sætte Seddelpressen i Gang med dobbelt Fart, det ene er ikke stort bedre end det andet. Det skulde altsaa nærmest være vor Betænelighed ved dette Lovforslag, men vi kan sige med Hensyn til dette Lovforslag som med Hensyn til de andre i Dag behandlede Sager, at vi vil gerne være med til paa velvillig Maade at behandle det i et Udvalg.